

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r.

sprawy **K. K.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R.

z dnia 1 września 2016 r., sygn. akt V.2 Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J.

z dnia 16 maja 2016 r., sygn. akt II K (...)

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego K. K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

K. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 maja 2016 r., sygn. akt II K (...), został skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz obciążono go kosztami postępowania.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł obrońca oskarżonego i zarzucając obrazę przepisów postępowania, w tym art. 167 § 1 k.p.k., art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. oraz art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zdaniem obrońcy w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, gdyż

oskarżony nie miał obrońcy w postępowaniu sądowym mimo, że zachodziły uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności.

Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. wyrokiem z dnia 1 września 2016 r., sygn. akt V. Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, a kosztami postępowania sądowego obciążył oskarżonego.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego K. K.. Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił „rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. wynikające z przyjęcia, że opinia biegłych lekarzy psychiatrów wydana w toku postępowania odwoławczego, a stwierdzająca, że oskarżony w dacie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem daje podstawy do przyjęcia, że skazany w toku postępowania przed Sądem I instancji miał możliwość prowadzenia sprawy samodzielnie bez udziału obrońcy, podczas gdy w okolicznościach sprawy przyjąć należy, że występujące po stronie skazanego schorzenie o charakterze psychiatrycznym stanowiło o występowaniu uzasadnionej wątpliwości co do stanu poczytalności w rozumieniu art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k. skutkującego obowiązkiem zapewnienia udziału obrońcy w sprawie, stosownie do treści art. 79 § 3 k.p.k.”. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w J. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego K. K. jest bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., dlatego podlegała oddaleniu na posiedzeniu bez udziału stron.

Analiza akt wskazuje, że nie ma racji obrońca skazanego twierdząc, że kontrola odwoławcza wyroku Sądu I instancji została przeprowadzona z naruszeniem art. 433 § 2 k.p.k. w zakresie wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. Brak jest bowiem podstaw do twierdzenia, że w toku postępowania sądowego zachodziły jakiekolwiek wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, eliminujące samodzielny jego udział

w czynnościach procesowych. Zwrócić należy uwagę, że skazany był dwukrotnie przesłuchiwanym w sprawie i nie wskazywał na jakiegokolwiek problemy natury psychiatrycznej czy psychologicznej i każdorazowo zaprzeczał, aby leczył się psychologicznie, psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo (T. I k. 41, 58). Ze znajdujące się w aktach sprawy karty karnej również nie wynika, aby wcześniej odpowiadał w warunkach art. 31 k.k. (T. I k. 51-53). Dopiero w dniu 16 maja 2016 r. oskarżony złożył pismo z wnioskiem o odroczenie terminu rozprawy wraz z zaświadczeniem wystawionym przez lekarza psychiatrę, z którego wynika że cierpi on na zaburzenia adaptacyjne i osobowości (T. II k. 33). W związku z tym słusznie Sąd odwoławczy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, której wnioski nie pozostawiają najmniejszych wątpliwości co do poczytalności K. K. *tempore criminis* oraz w trakcie toczącego się postępowania oraz jego zdolności do prowadzenia samodzielnej i racjonalnej obrony również przed Sądem I instancji. Mając to na uwadze należy stwierdzić, że w sprawie nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego K. K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.